Partea introductivă.
Dosar nr.1-126/25 1-25043546-32-1-01042025

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

05 iunie 2026 mun. Hîncești

Judecătoria Hîncești, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedinte de şedinţă, judecător Mihaela Angheluță
Grefier Andreia Cobzac, Parascovia Nița

Cu participarea:
Procurorului Dorin Moraru, Ovidiu Scutelnic
Avocatului Badea Margareta
Reprezentantul părții vătămate Veaceslav Catărău

a examinat în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, cauza penală cu privire la învinuirea lui,

Ciugureanu ***** *****, născut la *****, cod personal *****, originar și domiciliat în mun. Hîncești, str. ***** apartament 31, neangajat în câmpul muncii, studii superioare, supus militar, divorțat, nu are persoane la întreținere, nu are grad de dezabilitate, anterior judecat, la evidența psihiatrică nu se află, se află la evidența medicului narcolog, în această cauză reținut la 25.02.2025, ora 10:20-28.02.2025, ora 09:30; în stare de arest nu s-a aflat;

de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.349 alin. (1^1) Cod penal și art.349 alin. (1^1) Cod penal,

Termenul de examinare a cauzei: 01 aprilie 2025 până la 05 iunie 2026.

Cauză judecată conform art. 364^1 Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Procedura de citare legal executată.

a c o n s t a t a t :

În fapt.

1. ***Ciugureanu*** ***** *****, la 24 noiembrie 2024, aproximativ ora 20:40, aflându-se pe strada ***** Marinescu din mun. Hîncești, având intenția directă de aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul schimbării caracterului activității de serviciu, conștientizând că angajații Inspectoratului de Poliție Hîncești, Dîru Denis și Lupu Iancu, își îndeplineau obligațiunile de serviciu îndreptate spre escortarea sa în incinta Inspectoratului de Poliție Hîncești, încălcând ordinea publică, dând dovadă de o obrăznicie deosebită, i-a numit cu cuvinte necenzurate și i-a amenințat cu răfuială fizică pe angajații cu statut special, iar la somațiile acestora de a înceta acțiunile ilegale și-a

continuat comportamentul criminal. În continuare, urmărind scopul său criminal, în timpul ce angajații Inspectoratului de Poliție Hîncești îl urcau în autospeciala de model „*****" cu numărul de înmatriculare *****, a aplicat violența fizică prin aplicarea unei lovituri cu piciorul în regiunea feței lui Dîru Denis, sistând activitatea de serviciu a acestuia pe o perioadă scurtă de timp, în rezultat fiindu-i cauzată vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.

2. Organul de urmărire penală a calificat acţiunile lui Ciugureanu ***** ***** în baza 349 alin.(1^1) Cod penal, după indicii calificativi: aplicarea violenţei nepericuloase pentru viaţă sau sănătate faţă de persoana cu funcţie de răspundere în scopul sistării activităţii ei de serviciu în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea acestei infracţiuni sau fapte antisociale.

3. Tot el, după ce a fost reținut și escortat, în intervalul de timp cuprins între ora 21:00 și 21:40, aflându-se în incinta Inspectoratului de Poliție Hîncești, urmărind scopul amenințării cu moartea și vătămarea integrității corporale sau a sănătății persoana cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității de serviciu în interesul său, conștientizând că angajații Inspectoratului de Poliție Hâncești, Dîru Denis și Lupu Iancu își îndeplineau obligațiunile de serviciu îndreptate spre executarea ordonanței de reținere emisă în privința lui ***** Ciugureanu, încălcând ordinea publică, dând dovadă de obrăznicie deosebită, i-a numit cu cuvinte necenzurate și i-a amenințat cu răfuială fizică și moarte.

4. Organul de urmărire penală a calificat acţiunile lui Ciugureanu ***** ***** în baza 349 alin.(1^1) Cod penal, după indicii calificativi: amenințarea cu aplicarea violenţei nepericuloase pentru viaţă sau sănătate faţă de persoana cu funcţie de răspundere în scopul sistării activităţii ei de serviciu în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea acestei infracţiuni sau fapte antisociale.

Privind procedura.

5. La 17 martie 2026, în ședința de judecată, și pînă la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul, Ciugureanu ***** *****, asistat de avocatul său, Badea Margareta, a înaintat instanței cereri prin care și-au recunoscut vina și faptele descrise în rechizitoriu, declarând că nu solicită administrarea de noi probe, solicitând conform art. 364^1 Cod de procedură penală, judecarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, neavând pretenții față de încadrarea juridică a faptelor incriminate.

6. Avocata, Badea Margareta, a susținut cererea depusă de inculpat. A menționat că Ciugureanu ***** ***** a recunoscut vina, a conștientizat cele comise și a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde. A indicat că acțiunea civilă o recunoaște în parte, înțelege necesitatea cheltuielilor de asistenţă juridică însă cuantumul prejudiciului moral, este unul exagerat de mare și nu este probat. Totodată a indicat că inculpatul este de acord să fie supus unui tratament de narcomanie.

7. Procurorul, Dorin Moraru, în ședința de judecată, a menționat că este de acord cu cererea înaintată, a menționat că inculpatul urmează a fi recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor indicate, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe termen de 1 an cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru infracțiunea prevăzută de art.349 alin. (1^1) Cod penal și cu închisoare pe termen de 1 an cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru infracțiunea prevăzută art.349 alin. (1^1) Cod penal, iar conform art. 84 Cod penal, de a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare de 2 ani, iar în temeiul art. 90^1 Cod penal, a-i stabili pedeapsa parțial și anume 1 an cu executare, iar în rest de a fi suspendată pe un termen de 2 ani,

cu aplicarea măsurii de constrângere în vederea unui supunerii unui tratament forțat de droguri. A relevat că acțiunea civilă urmează a fi admisă integral.

8. Reprezentantul părții vătămate, Dîru Denis – avocatul, Veaceslav Catărău, în ședința de judecată a susținut acțiunea civilă înaintată. A menționat că reieșind din comportamentul inculpatului, care a manifestat un ne respect față de autoritatea ce o reprezenta partea vătămată, injuriile și aplicarea violenței, au adus atentare atât integrității fizice cât și demnității persoane, motiv din care urmează a fi admisă acțiunea civilă integral.

9. Partea civilă, Dîru Denis-Andrei, a susținut poziția apărătorului său.

10. În conformitate cu art. 364[1] alin. (1) Cod de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

11. Pentru a elucida faptul dacă este posibilă aplicarea procedurii simplificate la caz, instanța de judecată a analizat materialele dosarului penal și a constatat că faptele incriminate există, constituie infracțiuni și a fost săvârșită de inculpat, iar urmărirea penală s-a efectuat fără încălcarea unor drepturi procedurale și fără lezarea libertăților fundamentale ale acestuia.

12. De asemenea, instanța de judecată a verificat autenticitatea cererii de judecare a cauzei penale în baza art.364[1] Cod de procedură penală și a stabilit că aceasta a fost înaintată în cunoștință de cauză, cu întrunirea condițiilor cerute, și explicând inculpatului consecințele judecării cauzei în conformitate cu procedura indicată în art.364[1] Cod de procedură penală, cererea sus enunțată a fost acceptată.

13. Totodată, urmărirea penală nu prezintă semne că ar putea fi lovită de nulitate, din considerentul că materialele dosarului penal nu conţin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile şi libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe.

Argumentele inculpatului.

14. În ședința de judecată, fiind audiați potrivit prevederilor art.105-110, 370 Cod de procedură penală, asupra esenței învinuirilor înaintate, inculpatul, Ciugureanu ***** *****, şi-a recunoscut vina integral în comiterea infracțiunii, menționând că regretă cele întâmplate.

Cu privire la analiza probelor.

15. Instanța relevă că urmărirea penală în privința inculpatului, Ciugureanu ***** ***** a fost pornită și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

16. Reieșind din prevederile art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoștință atât natura, cauza şi probele pe care se fundamentează acuzația, cât și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

17. În continuare, instanţa statuează că chiar dacă inculpatul, Ciugureanu ***** *****, și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale, acceptate de inculpat şi anume:

- *declarațiile părții vătămate, Dîru Denis-Andrei*, care a relatat că activează în calitate de subofițer superior al Serviciului de Patrulare a Secției Securitate Publică al IP Hîncești din anul 2018. La data de 24.11.24 a fost implicat în serviciu în calitate de agent constatator în Echipajul de Poliție de Reacționare Operativă sectorul 1-3 al IP Hîncești,

pe intervalul de timp 18:00-08:00 împreună cu agentul Lupu Iancu. În jurul orelor 20:30 aflîndu-se în mun. Hîncești și patrulând străzile în scopul menținerii și asigurării ordinii publice, pe str. ***** Marinescu, în parcul orașului a fost depistat Ciugureanu *****, care se afla în căutare penală de către IP Hîncești. Atunci el împreună cu colegul sau apropiat de acesta, s-au prezentat și i-au adus la cunoștință că este dat în căutare și că va trebui să-i urmeze și să se deplaseze la inspectorat. Ultimul a început să manifeste un comportament agresiv și să-i numească cu cuvinte necenzurate , văzând comportamentul acestuia , lau avertizat și somat de nenumărate ori, să înceteze acțiunile sale huliganice asupra angajaților poliției , însă acesta nu reacționa și au fost nevoiți în baza art.218 să aplice forța fizică prin procedeele sambo și anume răsucire de brațe, în privința lui Ciugureanu *****, pentru a fi urcat în automobil de serviciu „*****” *****. În tot acest timp Ciugureanu ***** opunea rezistență, însă până la final, a fost urcat în autospeciala poliției, însă orizontal. Pentru al urca definitiv în automobil partea vătămată a rămas la picioarele lui, ultimul intenționat i-a aplicat o lovitură cu piciorul, lovindu-l în regiunea gurii, din cauza loviturii, a început a curge sânge din regiunea buzei, astfel cauzându-i vătămări corporale. Până la final Ciugureanu a fost urcat în automobil și transportat la IP Hîncești pentru documentare. A menționat că vizibil inculpatul era sub influența unor substanțe narcotice și alcoolice, se simte de la el miros specific de alcool. În timpul deplasării cu automobilul de serviciu Ciugureanu ***** continua să-i numească cu cuvinte necenzurate, lezându-i onoarea și demnitatea. În incinta inspectoratului de poliție Hîncești, Ciugureanu ***** continua să fie agresiv, vorbea cu cuvinte necenzurate și îl amenința cu răfuială fizică și cu moartea. La cerințele legale ale polițiștilor care se aflau pe holul inspectoratului de a-și înceta acțiunile ilegale și de a sta liniștit pe scaun nu reacționa și devenea mai agresiv, mai mult ca atât acesta a avut intenția de a se dezbrăca de lengeria intimă și având intenția să-și arate organul genital mascul, iau fost fixate cătușile și a fost predat pentru documentare Secției Urmărire penală a IP Hîncești (f.d. 50-51);

- *declarațiile martorului, Lupu Iancu*, care a menționat că activează în calitate de subofițer superior al Serviciului de Patrulare a Secției Securitate Publică al IP Hîncești din anul 2023. La data de 24 noiembrie 2024 începând cu ora 18:00 a fost implicat în serviciu de 14 ore până la data de 15 noiembrie 2024 ora 08:00 cu colegul său agent principal Dîru Denis-Andrei. În jurul orelor 20:30 aflându-se în mun. Hîncești și patrulând străzile, în scopul menținerii ordinii publice, pe str. A. Marinescu, în parcul orașului lau depistat pe Ciugureanu ***** care se afla în căutare penală, ultimului i-a fost adus la cunoștință că este dat în căutare și că va trebui să-i urmeze sau să se deplaseze la inspectorat. Acesta a început să manifeste un comportament agresiv și să-i numească cu cuvinte necenzurate, văzând că acesta manifestă așa un compartiment lau avertizat și somat de nenumărate ori pentru a-și înceta acțiunile sale huliganice, asupra angajaților poliției , însă acesta nu reacționa și au fost nevoiți în baza art.218 să aplice forța fizică prin procedeele sambo și anume răsucire de brațe, în privința lui Ciugureanu *****, pentru a fi urcat în automobil de serviciu „*****” *****. În tot acest timp Ciugureanu ***** opunea rezistă , însă într-un final acesta a fost urcat în autospeciala poliției, însă orizontal în automobil, pentru al urca definitiv în automobil colegul său a rămas la picioarele lui, unde ultimul intenționat i-a aplicat o lovitură cu piciorul în regiunea gurii. În urma loviturii a început ai curge sânge din buză, astfel provocându-i leziuni corporale. Până la final Ciugureanu ***** a fost urcat în automobil și transportat la IP Hîncești pentru documentare. A mai menționat

că inculpatul vizibil era sub influența unor substanțe narcotice și alcoolice și se simțea un miros puternic de alcool. În timpul deplasării cu automobilul de serviciu, până la IP Hîncești, Ciugureanu ***** continua să-l numească pe le și pe colegul său Dîru Denis cu cuvinte necenzurate, dar mai mult se adresa la colegul său. În holul inspectoratului de poliție Ciugureanu ***** continua să fie agresiv, vorbea cu cuvinte necenzurate și îl amenința cu răfuială fizică și cu moartea pe colegul său Dîru Denis, iar la cerințele legale de a înceta, aceasta nu reacționa și devenea tot mai agresiv, până în final a fost predat Secției Urmărire penală a IP Hîncești pentru documentare (f.d. 46-47);

- *plîngerea din 24 noiembrie 2024,* potrivit căreia Dîru Denis-Andrei, în timpul orelor de serviciu, în cadrul acțiunii de escortare la IP Hînceşti a lui Ciugureanu *****, ultimul a manifestat un comportament agresiv, i-a aplicat o lovitură cu piciorul în regiunea feței, i-a amenințat cu vătămarea integrității corporale și la numit cu un șir de cuvinte injurioase (f.d. 6);
- *informaţia telefonică 112 din 24 noiembrie 2024*, potrivit căreia Dîru Denis-Andrei a comunicat că la aceiași dată, aproximativ ora 21:00, aflându-se pe str. Marinescu din mun. Hîncești, l-a depistat pe Ciugureanu ***** care se afla în căutare penală, în urma reținerii ultimul fiind somat, nu s-a subordonat, a opus rezistență fizică, astfel a fost aplicată forța fizică prin procedeele sambo (răsucire de brațe) și aplicate mijloace speciale (cătușe), unde Ciugureanu ***** i-a aplicat o lovitură cu piciorul în regiunea feții (f.d.7);
- *procesul-verbal de examinare a înregistrărilor video* din 03 februarie 2025, conform căruia au fost supuse examinării înregistrările video din 24 noiembrie 2024 fixate de „Camera de Corp” a utilizatorilor Lupu Iancu și Dîru Denis-Andrei. Înregistrările video examinate la 03 februarie 2025, au fost recunoscute în calitate de mijloc material de probă și anexate la materialele cauzei penale (f.d. 22-27, 28);
- *procesul-verbal nr. 30 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei* din 26 noiembrie 2024, potrivit concluziei examinării medicale la Ciugureanu ***** a fost constatată consecințele consumului de SPA, fiind treaz (f.d. 29);
- *Raportul de expertiză judiciară nr. 202422P0373 din 02 decembrie 2024*, potrivit căruia în rezultatul examinării medico-legale, la Dîru Denis-Andrei, s-a constatat: Excoriație erozivă cu edem pe buza inferioară pe dreapta, leziune care a fost produsă prin mecanism de lovire/comprimare cu/de obiect contondent dur, poate data cu timpul și circumstanţele indicate în ordonanță și declarațiile persoanei examinate, generează dereglarea sănătății nu mai mult de 6 zile și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății- Leziunile corporale menționate sunt accesibile pentru cauzare de sine stătător, Leziunile corporale menționate sunt puțin probabil formate la căderea pasivă a propriei staturi din poziție ortostatică (f.d. 34-35).

Încadrarea juridică a faptei pentru care se condamnă învinuitul

18. Vina inculpatului, Ciugureanu ***** *****, în săvârşirea infracțiunilor incriminate este dovedită pe deplin, fiind calificată just în baza art. 349 alin.(1^1) Cod penal, conform indicilor calificativi: aplicarea violenţei nepericuloase pentru viaţa sau sănătatea persoanei cu funcţie de răspundere în scopul sistării activităţii ei de serviciu în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea acestei infracţiuni sau fapte antisociale și în baza art. 349 alin.(1^1) Cod penal, după indicii calificativi ameninţarea cu aplicarea violenţei nepericuloase pentru viaţă sau sănătate faţă de persoana cu funcţie de răspundere în scopul sistării activităţii ei de serviciu

în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea acestei infracţiuni sau fapte antisociale.

19. Potrivit art. 51 Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

20. În aceste considerente, fiind stabilit temeiul real al răspunderii juridice, instanța are obligația de a examina întrunirea, în fapta reținută în sarcina inculpatei, a componenței de infracțiune prevăzute la art.349 alin. (1^1) Cod penal.

21. Or, în baza mijloacelor de probă administrate în cadrul cercetării judecătorești și a urmăririi penale, judicios a fost reconstruită ideologic situația de fapt, stabilindu-se în concret că inculpatul a acționat în mod conjugat sub aspect rezolutoriu cu scop de sistare a activității de serviciu a angajaților IGP al MAI Dîru Denis și Lupu Iancu.

22. Sub aspectul laturii subiective, instanța conchide că inculpatul a acţionat cu intenţie, concluzie ce rezultă din materialitatea faptei, raportat la numirea cu cuvinte necenzurate, și aplicarea loviturilor, caracterul succesiv al actelor agresive inclusiv prin folosirea cuvintelor injurioase, menite să înlăture posibilitatea de reacție a persoanelor cu funcție de răspundere, disproporția evidentă dintre poziția inculpatului şi cea a persoanelor cu funcție de răspundere care își exercitau atribuțiile de serviciu conform fișei postului.

23. La caz, prin justificarea probelor expuse, în special prin coroborarea declaraţiilor părţii vătămate, a martorilor cu elementele de fapt desprinse din procesele verbale ale acţiunilor procesuale, instanţa găsește demonstrate acţiunile de agresivitate manifestate fizic prin aplicarea loviturilor și prin comportamentul ne conformator la cerințele legale a colaboratorului poliţiei – împiedicând astfel exercitarea atribuțiilor de serviciu al acestuia, în acest sens inculpatul prin acțiunile sale a urmărit scopul de a întrerupe angajaților IGP al MAI Dîru Denis și Lupu Iancu, în cauză acțiunile legate de curmare și constatare a unei fapte ilegale, or în ședința de judecată inculpatul a recunoscut vina prin manifestarea agresivității în raport cu colaboratorul poliției.

24. În conformitate cu prevederile art. 99 alin. (2) Cod de procedură penală, probele administrate se verifică şi se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanţă.

25. Corespunzător cu art. 100 alin. (4) din același cod, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

26. În conformitate cu prevederile art. 389 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvîrşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată. Sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor.

27. În lumina prevederilor citate, instanța subliniază că sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentinţa de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. În privința inculpatului a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

28. În continuare, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

29. Așadar, în contextul constatărilor relevate mai sus, instanța reiterează și prevederile art. 101 alin.(3), (4) Cod de procedură penală, conform căruia nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța pune la baza hotărârii sale numai acele probe, la cercetarea cărora au avut acces toate părțile în egală măsură.

30. Fiind stabilite elementele componențelor de infracțiune, inculpatul, Ciugureanu ***** ***** urmează a fi supus răspunderii penale cu aplicarea unei sancțiuni corespunzătoare.

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.

31. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanţa de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin. (2) Cod penal, ţinând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

32. Conform art.7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

33. Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

34. Având în vedere criteriile generale de individualizare a pedepsei prin raportare la prevederile art. 61 şi 75 Cod penal instanţa, lecturând materialele dosarului, a stabilit că inculpatul, Ciugureanu ***** *****, nu are antecedente penale.

35. Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal în privința lui Ciugureanu ***** ***** instanţa a stabilit – căința activă.

36. Circumstanțe ce agravează răspunderea penală, conform art. 77 Cod penal în privința lui Ciugureanu ***** *****– nu au fost stabilite.

37. Instanța de judecată relevă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și aplicării ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operațiunea de stabilire și aplicare a pedepsei inculpatului.

38. Față de natura și gravitatea faptei comise a circumstanțelor reale de săvârșire a acesteia și a celor personale ale inculpatului, pedeapsa trebuie să fie aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii. Mai mult ca atât, pedeapsa este echitabilă când ea impune inculpatului lipsuri și

restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiune.

39. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

40. Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

41. Instanța de judecată relevă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele care urmează a fi respectate în procesul stabilirii pedepsei și aplicării ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operațiunea de stabilire și aplicare a pedepsei inculpatului.

42. Astfel, față de natura și gravitatea faptei comise a circumstanțelor reale de săvârșire a acesteia și a celor personale ale inculpatului, pedeapsa trebuie să fie aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii. Mai mult ca atât, pedeapsa este echitabilă când ea impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiune.

43. Luând în considerație scopul pedepsei definit de articolul enunțat și ținând cont de faptul că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, precum și de atitudinea corectă față de cele comise, căința sinceră și ca urmare recunoașterea săvârșirii faptelor indicate în rechizitoriu și solicitarea examinării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, personalitatea inculpatului, care anterior a mai fost atras la răspundere penală, instanța consideră oportună aplicarea în privința inculpatului, Ciugureanu ***** *****, a unei pedepse sub formă de închisoare cu suspendarea a executării pedepsei.

44. În acest sens, instanța relevă că pedepsele sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, aplicate prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani nr. 1-2110/2024 din 25.10.2024 (f.d. 138-140) și sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central nr. 1-97/2024 din 30.01.2025 nu și-au atins scopul pedepsei penale, motiv din care pedepsele sub formă de amendă și muncă neremunerată în folosul comunității nu vor fi aplicate.

45. În conformitate cu art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

46. Reieșind din prevederile art. 349 alin.(1^1) Cod penal, pedeapsa stipulată de sancțiunea acestei legi, prevede amendă în mărime de la 850 la 1350 unităţii convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

47. În corespundere cu regulile impuse prin art. 80^1 alin. (1) Cod penal, limitele pedepsei pentru infracțiunea prevăzută de art. 349 alin.(1^1) Cod penal, cu închisoare sunt de până la 2 ani și 3 luni.

48. În raport cu temeiurile de fapt și de drept invocate, precum și în concordanță cu circumstanțele de fapt, reieșind din scopul pedepsei penale, comportamentul inculpatului, de acțiunile acestuia de după comiterea infracțiunii, având în vedere și de faptul că Ciugureanu ***** *****, a recunoscut vina în cele comise, instanța consideră necesar de a aplica față de acesta pedeapsa sub formă de închisoare:

- pe un termen de 1 an și 3 luni pentru infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1^1) Cod penal;
- pe un termen de 1 an și 3 luni pentru infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1^1) Cod penal;

49. Conform art. 90 alin. (1) Cod penal dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.

50. În context, apreciind faţă de inculpatul Ciugureanu ***** *****, lipsa antecedentelor penale, instanţa de judecată consideră că, scopul educativ al pedepsei poate fi atins şi fără privarea de libertate a inculpatului, acordându-i o şansă inculpatului de a se reabilita în faţa societăţii şi în baza art. 90 Codul penal.

51. Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, dacă o persoană este declarată vinovată de săvîrşirea a două sau mai multor infracţiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanţa de judecată, pronunţînd pedeapsa pentru fiecare infracţiune aparte, stabileşte pedeapsa definitivă pentru concurs de infracţiuni prin cumul, total sau parţial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privinţa persoanelor care nu au atins vîrsta de 18 ani şi a persoanelor care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate - pe un termen nu mai mare de 12 ani şi 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvîrşirea a două sau mai multor infracţiuni uşoare şi/sau mai puţin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită şi prin absorbirea pedepsei mai uşoare de pedeapsa mai aspră.

52. Având în vedere norma sus enunțată, instanța pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial, instanța stabilește pedeapsa definitivă pentru infracțiunile prevăzute de art. 349^1 alin. (1) și art. 349^1 alin. (1), sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani închisoare cu suspendarea condiționată a executării acesteia conform art. 90 alin.(1) Cod penal pe un termen de 3 ani.

53. În acest sens, instanța relevă că inculpatul anterior a mai fost condamnat, însă corectarea sa poate avea loc fără ca inculpatul să fie izolat de societate.

54. Or, impedimente legale pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu sunt.

55. Astfel, termenul suspendării condiţionate a pedepsei cu închisoarea va disciplina inculpatul în comportamentul său și va contribui la atingerea scopului pedepsei penale.

56. În această ordine de idei, instanţa consideră că scopul educativ al pedepsei poate fi atins şi fără privarea de libertate a inculpatului, acordându-i o şansă acestuia de a se reabilita în faţa societăţii, în termenul de probațiune.

57. Potrivit art. 90 alin. (6) Cod penal, aplicând condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei, instanţa de judecată îl obligă pe condamnat să îndeplinească una sau mai multe dintre următoarele: a) să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta; b) să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile; c) să nu frecventeze anumite locuri, stabilite de instanţă, fiind supus monitorizării electronice, dar nu mai mult de 12 luni; d) să urmeze un tratament în caz de alcoolism, narcomanie, toxicomanie, virus HIV sau de boală venerică; e) să repare daunele cauzate victimei şi/sau familiei victimei în cuantumul şi în termenele stabilite de instanţă; f) să finalizeze învăţământul obligatoriu, să urmeze un curs de instruire sau de calificare profesională; g) să participe la programe probaţionale; h) să presteze muncă neremunerată în folosul comunităţii, dar numai cu acordul acestuia.

58. Reieșind din textele legale inserate, dat fiind faptul că inculpatul se află la evidența narcologului și că a comis faptele fiind în stare de ebrietate, instanța îl va obliga pe Ciugureanu ***** ***** să urmeze un tratament de narcomanie.

59. Cu privire la solicitarea acuzatorului de stat, privind aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical pentru dependenţa de droguri față de inculpat în temeiul art. 103 Cod penal, instanța relevă că în privința lui Ciugureanu ***** ***** a fost instituită obligația în temeiul art. 90 alin. (6) lit. d) Cod penal, neexecutarea căreia poate duce la anularea liberării condiţionate de pedeapsă înainte de termen şi la trimiterea condamnatului pentru a executa termenul de pedeapsă neexecutat.

60. Or, potrivit art. 90 alin. (8) lit. a) Cod penal, dacă, în termenul de pedeapsă rămas neexecutat condamnatul se eschivează cu intenţie de la îndeplinirea obligaţiilor stabilite de instanţa de judecată la aplicarea liberării condiţionate de pedeapsă înainte de termen, instanţa de judecată, la propunerea organului indicat la alin.(7), poate pronunţa o încheiere cu privire la anularea liberării condiţionate de pedeapsă înainte de termen şi la trimiterea condamnatului pentru a executa termenul de pedeapsă neexecutat.

61. Prin urmare, fiind aplicată obligația prevăzută de art. 90 alin. (6) lit. d) Cod penal, în cadrul stabilirii pedepsei față de inculpat, decade necesitatea aplicării art. 103 Cod penal în prezenta speță, și dat fiind faptul că inculpatul este de acord să urmeze tratamentul indicat.

62. Aceste circumstanţe şi împrejurări conving instanţa de judecată că, corectarea şi reeducarea inculpatului, Ciugureanu ***** *****, este posibilă, raţională şi echitabilă în condițiile stabilite.

63. De altfel, instanța își exprimă convingerea că, pedepsele stabilite inculpatului, Ciugureanu ***** *****, vor duce la atingerea deplină a scopului legii penale privind corectarea şi reeducarea acestuia în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept.

64. Aşadar, din interpretarea coroborată a probelor, se specifică că modalitatea de executare aleasă şi cuantumul pedepselor aplicate inculpatului, pentru infracţiunile incriminate, este în acord cu principiul proporţionalităţii avându-se în vedere faptele comise.

Măsura preventivă.

65. Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

66. Reieșind din faptul că în privința inculpatului a fost aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate, instanța nu va aplica o măsură preventivă.

Cu privire la acțiunea civilă.

67. La 31 martie 2026, apărătorul, Veaceslav Catărău, în interesele părții vătămate, DîruDenis-Andrei a înaintat o acțiune civilă prin care a solicitat să fie încasat din contul inculpatului, Ciugureanu ***** ***** a prejudiciului moral în sumă de 50000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 7000 lei.

68. În motivarea cererii înaintate a indicat că prejudiciul moral suportat de Dîru Denis-Andrei este unul real, distinct și semnificativ, care nu rezultă doar din lovitura fizică aplicată, leziunile corporale și din toate împrejurările concrete ale comiterii faptelor, care au avut loc în timp ce reclamantul se afla în exercițiul atribuțiilor de serviciu.

69. A menționat că inculpatul a adus atingere integrității fizice, demnității umane și profesionale, autorității funcției exercitate și sentimentului de securitate la serviciu, care a produs stare de indignare, revoltă, stres, tensiune psihică și frustrare ce depășește un simplu disconfort.

70. Apărătorul a relevat că gravitatea prejudiciului moral este amplificată de caracterul persistent al conduitei inculpatului, care nu s-a limitat la un singur act de violență, ci a continuat cu manifestările injurioase și amenințătoare.

71. În ședința de judecată partea vătămată și reprezentantul său, au susținut acțiunea civilă înaintată pe motivele de fapt și de drept indicate.

72. Acuzatorul de stat în ședința de judecată a solicitat admiterea acțiunea civilă înaintată.

73. În ședința de judecată, inculpatul fiind reprezentat de avocatul, Badea Margareta, a menționat că recunoaște parțial acțiunea civilă, și anume în partea cheltuielilor de asistenţă juridică, iar în raport cu prejudiciul moral îl consideră unul exagerat de mare și nemotivat.

74. În conformitate cu art. 387 alin. (1) Cod de procedură penală, o dată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sînt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

75. Potrivit jurisprudenţei CEDO (hotărîrea Tonchev vs Bulgaria din 19.11.2009), Curtea a recunoscut încălcarea art. 6 CEDO prin nesoluţionarea acţiunii civile în procedura penală şi a statuat că, „... în situaţia în care sistemul intern permite reclamanţilor să introducă o acţiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligaţia să se asigure că aceştia se bucură de garanţiile fundamentale prevăzute de art. 6 ale Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale din 04 noiembrie 1950”.

76. La fel, este de menţionat şi cauza Emst c. Belgiei (15 iulie 2003), unde Curtea a statuat, în principiu, că “atunci când victima unei infracţiuni se constituie parte civilă în procesul penal, aceasta semnifică introducerea unei cereri în despăgubiri. Chiar dacă ea nu a cerut, în mod expres, repararea prejudiciului suferit. Prin dobândirea calităţii de parte civilă în procesul penal, ea are în vedere nu numai condamnarea penală a autorului infracţiunii, ci şi repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit”.

77. Conform art.23 alin. (2) Cod de procedură penală, victima unei fapte care constituie componentă de infracţiune este în drept să ceară, în condiţiile prezentului cod, pornirea unei cauze penale, să participe la procesul penal în calitate de parte vătămată şi să-i fie reparate prejudiciile morale, fizice şi materiale.

78. Instanţa de judecată reţine, că în temeiul art. 219 alin. (1) – (3) Cod de procedură penală, acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvîrşirea acesteia. Persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot intenta o acţiune civilă privitor la despăgubire prin: restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvîrşirii faptei interzise de legea penală; compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calităţii, aspectului comercial, precum şi repararea bunurilor deteriorate; compensarea venitului ratat în urma acţiunilor interzise de legea penală; repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputaţiei profesionale. Prejudiciul material se consideră legat de săvîrşirea acţiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru: tratamentul părţii vătămate şi îngrijirea acesteia; înmormîntarea părţii vătămate; plata sumelor de asigurare, indemnizaţiilor şi pensiilor; executarea contractului de depozit al bunurilor.

79. Potrivit art.1998 alin.(1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

80. Conform art.2036 alin.(1) și (2) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

81. Totodată, conform art. 2037 alin. (1) și (2) Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea suferinţelor psihice sau fizice le apreciază instanţa de judecată, luând în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, precum şi statutul social al persoanei vătămate.

82. Referitor la cerința privind repararea prejudiciului moral, pretins prin acțiunea civilă, instanţa de judecată reţine următoarele.

83. Aprecierea prejudiciului moral se face în funcţie de circumstanţele cauzei, unde este necesar să se ia în consideraţie valoarea nepatrimonială lezată, însemnătatea pe care o are această valoare pentru persoana vătămată. Un alt criteriu constă în durata menţinerii consecinţelor vătămărilor, adică durata prejudiciului, deoarece urmările pot fi temporare, trecătoare sau permanente. Durata menţinerii consecinţelor este un criteriu de apreciere a prejudiciului distinct de criteriul importanţei. Un alt criteriu este criteriul intensităţii durerilor fizice şi psihice. Aceasta depinde de valoarea lezată.

84. Aprecierea cuantumului prejudiciului moral cauzat victimei, urmează a fi apreciat de către instanţa de judecată după intima convingere, care se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu şi în funcţie de circumstanţele cauzei.

85. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

86. Astfel, în împrejurările enunţate, instanţa de judecată găseşte cerinţele formulate de părtea vătămată, Dîru Denis-Andrei, parțial întemeiate, întrucât în speţă a fost constatat faptul

juridic necesar apariţiei răspunderii delictuale: fapta ilicită, vinovăţia, raportul cauzal între fapta comisă şi prejudiciul adus.

87. La fel, instanţa de judecată reţine că, infracțiunea comisă de inculpat, a adus atingere ce atentează asupra relaţiilor sociale în secundar cu privire la integritatea și sănătatea persoanei.

88. Totodată instanţa relevă că, o recompensă neechitabilă ar crea repulsie faţă de actul de justiţie în sine, menit a restabili echitatea.

89. Totuși, neîntemeiată poziţia părţii vătămate cu referire la cuantumul prejudiciului moral, deoarece unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echităţii, care exprimă că indemnizaţia trebuie să prezinte o justă şi integrală despăgubire. În termenii CEDO, acest criteriu se exprimă prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacţie echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât aceste să aibă efect compensator şi nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorul daunelor, şi nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor, prevederi de care a ţinut cont instanţa de fond la stabilirea cuantumului prejudiciului moral.

90. Prin urmare, instanța de judecată va individualiza prejudiciul moral cauzat, și consideră că, recompensa solicitată, cu titlu de prejudiciu moral, ca fiind exagerată, reieșind din criteriul echității, care presupune că despăgubirea pentru prejudiciul moral trebuie să fie rațională și echitabilă, adică trebuie stabilită în așa mod, încât să asigure o compensare suficientă și nicidecum exagerată a prejudiciului cauzat, fiind menținut echilibru între daunele efectiv pricinuite și suma acordată.

91. Astfel, în funcție de cele stabilite și reieșind din specificul acțiunii, instanța reține că suma de 17000 lei, poate fi considerată drept compensație echitabilă în circumstanțele descrise și care corespund caracterului și gravidității suferințelor psihice suportate de reclamant, sumă care va fi încasată de la pârât cu titlu de prejudiciu moral suferit.

92. La acest segment, instanța relevă că partea vătămată, Dîru Denis-Andrei, a suferit o vătămare neînsemnată a integrității corporale, fapt confirmat prin Raportul de expertiză judiciară cercetat.

93. Totodată, a fost adusă atingere demnității personale cât și personale.

94. De asemenea este necesar a menționa că în raport cu aceiași parte vătămată, inculpatul a comis două infracțiuni, iar în acest sens prejudiciul moral urmează a prezenta o satisfacție echitabilă pentru comiterea ambelor fapte infracționale.

95. Suplimentar cerinței compensare a prejudiciului moral, prin acțiunea înaintată de către Dîru Denis-Andrei, a fost solicitat să fie încasată cheltuielile pentru serviciile de asistență juridică în mărime de a câte 7000 lei.

96. Potrivit prevederilor art.96 alin.(1), (1^1) Cod procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

97. Totodată, instanța de judecată, la determinarea cuantumului cheltuielilor de judecată, ține cont în această materie de practica Curţii Europene a Drepturilor Omului. Potrivit acesteia partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea şi caracterul lor rezonabil (cauzele Costin împotriva României, Străin împotriva României, Stere şi alţii împotriva României, Raicu împotriva României).

98. Instanța menționează că pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă

evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie și lista detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul), înscrisuri care au fost prezentate de către apărătorul părții vătămate.

99. În ședința de judecată inculpatul și apărătorul acestuia au menționat că sunt de acord cu cuantumul cheltuielilor de asistență juridică solicitate.

100. În conformitate cu art. 123 alin. (6) Cod de procedură civilă, faptele invocate de una din parţi nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat. Prin urmare în vederea solicitării cheltuielilor în legătură cu plata serviciilor de asistență juridică a avocatului Catărău Veaceslav, instanța va admite cerințe cu încasarea acestora din contul inculpatului.

101. Într-o altă ordine de idei, conform art. 3 lit. a) al Legii taxei de stat nr. nr. 213 din 31.07.2023, se impune taxă de stat pentru cererile de chemare în judecată, cererile reconvenţionale, cererile de intervenţie principală, cererile de apel, cererile de recurs şi alte cereri prevăzute în anexa nr.1, cererile de contestare a actelor şi acţiunilor executorului judecătoresc, precum şi pentru cererile de eliberare de către instanţa de judecată a copiilor (duplicatelor) de pe documente, conform anexei nr.1.

102. Potrivit pct. 1.1.4. aceiași Lege stipulează, se scutesc de taxa de stat în instanţele de judecată în acţiunile privind repararea prejudiciului material şi/sau moral cauzat prin infracţiune şi/sau contravenţie, iar la pct. 1.9. – pentru cererile de chemare în judecată cu caracter nepatrimonial 250 lei.

103. Conform art. 84 alin. (1) Cod de procedură civilă, taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, pentru intentarea unui proces judiciar civil sau de contencios administrativ atât în primă instanţă, cât şi în căile de atac, în temeiul legii.

104. Art. 2 alin. (4) al Legii taxei de stat, taxa de timbru constituie 200 de lei.

105. În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

106. Prin urmare, din contul inculpatului, urmează a fi încasate sumele taxei de stat în mărime de a câte 250 lei pentru înaintarea acțiunii civile, în beneficiul Statului, precum și taxa de timbru în beneficiul instanței, de care reclamantul a fost scutit la depunerea prezentei acțiuni, prin efectul legii.

107. Or, potrivit art. 98 alin. (1) Cod de procedură civilă cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Corpuri delicte.

108. În conformitate cu prevederile art.162, art. 385 alin. (1) pct.13) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea privind soarta corpurilor delicte.

109. În prezenta cauză penală nu au fost recunoscute corpuri delicte.

Cheltuieli judiciare.

110. În conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, instanța trebuie să soluționeze cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

111. Potrivit materialelor dosarului, a fost întocmit Raportul de expertiză judiciară nr. 202422P0373 din 02.12.2024, pentru efectuarea căruia au fost suportate cheltuieli în sumă de

128 lei (f.d.34-35) și Raportul de expertiză judiciară nr. ***** din 07.02.2025, pentru efectuarea căruia au fost suportate cheltuieli în sumă de 320 lei (f.d.41-43).

112. În conformitate cu art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.

113. Potrivit art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului.

114. Reieșind din circumstanțele de fapt și prevederile enunțate instanța va dispune încasarea cheltuielilor judiciare din contul lui, Ciugureanu ***** ***** în sumă totală de 448 lei.

În conformitate cu prevederile art. 364^1, 384-385, 392-395 Cod de procedură penală, art. 80^1 Cod penal, -

h o t ă r ă ș t e:

Ciugureanu ** *****,*** se recunoaşte vinovat în săvârşirea infracțiunilor prevăzute de art. 349 alin.(1^1) și art. 349 alin.(1^1) Cod penal al Republicii Moldova, şi se condamnă în baza acestei Legi, conform prevederilor art. 364^1 Cod de procedură penală, art. 80^1 alin.(1) Cod penal, stabilindu-i:

- în baza art. 349 alin.(1^1) – închisoare pe un termen de 1 (unu) și 3 (trei) luni;
- în baza art. 349 alin.(1^1) – închisoare pe un termen de 1 (unu) și 3 (trei) luni;

Conform prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal prin cumul parțial, instanța stabilește pedeapsa definitivă pentru infracțiunile prevăzute de art. 349 alin.(1^1) și art. 349 alin.(1^1) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art.90 alin.(1) Cod penal, pedeapsa cu închisoare se suspendă condiționat pe un termen de probă de 3 (trei) ani.

Executarea pedepsei se suspendă condiționat, dacă, în termenul de probă care a fost fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune şi, prin comportare exemplară şi muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Potrivit art. 90 alin. (6) lit. d) Cod penal se obligă ***Ciugureanu ***** ********, pe perioada de probă stabilită, să urmeze un tratament de narcomanie.

Se include în termenul de executare a pedepsei, perioada în care inculpatul s-a aflat în stare de reținere: 25.02.2025, ora 10:20-28.02.2025, ora 09:30.

Se încasează în mod solidar din contul lui ***Ciugureanu ***** *****,*** născut la *****, cod personal *****, domiciliat în mun. Hîncești, str. ***** apartament 31, în beneficiul Statului, cheltuieli judiciare în sumă de 448 lei (patru sute patruzeci și opt lei).

Acțiunea civilă înaintată de Dîru Denis-Andrei către Ciugureanu ***** ***** cu privire la compensarea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată, se admite parțial.

Se încasează de la Ciugureanu ***** *****, născut la *****, cod personal *****, domiciliat în mun. Hîncești, str. ***** apartament 31, în beneficiul lui Dîru Denis-Andrei, cod personal *****, domiciliat în r. Hîncești, s. *****, prejudiciul moral în sumă de 15000 lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 7000 lei, iar în total suma de 22000 lei (douăzeci și două mii lei).

În rest pretențiile privind compensarea prejudiciul moral, pretenția se respinge ca fiind neîntemeiată.

Se încasează de la Ciugureanu ***** *****, născut la *****, cod personal *****, domiciliat în mun. Hîncești, str. ***** apartament 31 în beneficiul Statului taxa de stat în mărime de 250 lei (două sute cincizeci lei) pentru acțiunea civilă înaintată, de care reclamantul a fost scutit la depunerea prezentei acțiuni.

Se încasează de la Ciugureanu ***** *****, născut la *****, cod personal *****, domiciliat în mun. Hîncești, str. ***** apartament 31 în beneficiul în beneficiul Judecătoriei Hîncești, cod IBAN: MD96TRPAAA142310A01219AA, cod fiscal: 1006601003120, taxa de timbru în sumă de 200 lei (două sute lei).

Corpuri delicte – nu au fost recunoscute.

Sentința integrală pronunțată în ședință publică la 05 iunie 2026.

Sentinţa cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central, în termen de 15 zile de la data pronunțării.

Preşedintele şedinţei, judecătorul /semnătura/ Mihaela Angheluță

Copia corespunde originalului Mihaela Angheluță